

ABONAMENTS

BARCELONA, 1938... 7 Ptas.
 Catalunya i territoris de la República... 25
 Crimènia... 25
 Amèrica Llatina i Portugal, Crimènia... 25
 Països concrets postal... 25
 Altres països, id... 25

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: MARIA FOYÀ, 87, 1.º - TELÈFON 10003

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELÈF. 79180

L'enemic que més tem el feixisme és l'opinió pública, i és per això que, atà en mana, la suprimeix

Tres fets reveladors

per MARCEL·LI DOMINGO

Tres fets d'actualitat estableixen per mitjà de testimoniatges nous el que representa Franco en l'ordre internacional, en l'ordre nacional i en l'ordre militar. Si no hagués estat jutjat pels fets anteriors, ho podria ésser ara definitivament.

El fet militar és l'ofensiva governamental de l'Ebre. Ella demostra en primer lloc que la República, pobre en material de guerra, però rica moralment, pot capgirar els plans de l'adversari i prendre, quan li abellexi, la iniciativa de les operacions. La República ha format, doncs, amb una força moral, una força militar potent. De quina manera ha respost Franco a aquesta ofensiva? Unicament i exclusivament per mitjà de l'aviació italiana. És a dir, que no ha pogut acarar amb una força moral una altra força moral, ni la força moral espanyola amb material estranger. De Roma, per tal d'illustrar la no intervenció i per a vergonya de Franco, l'agència Stefani ha publicat en un telegrama que "Le Temps" publicà el 10 d'agost, i que detalla així l'activitat de l'aviació legionària:

"El conjunt de les operacions del 25 de juliol al 3 d'agost acomplertes per l'aviació legionària a l'Ebre comprèn 1.672 vols amb un total de 2.827 hores de vol; 462.000 kg. d'explosius i 3.800 trets de metralladora llançats sobre l'enemic." L'ENEMIG, PER ALS ITALIANS QUE HAN ENVIAT ESPANYA. ES L'ESPANYOL. I NO RESULTA BEN CLAR QUE SI FRANCO pel febrer del 1937 no va guanyar les eleccions per manca d'electors, després de febrer del 1938, si no tingués material estranger i soldats estrangers, perdria totes les batalles per manca de soldats espanyols? Mai no han estat tan evidents la impotència i la traïció de l'agressor contra la seva pròpia pàtria, i tan clara la prova que si la guerra espanyola dura encara és gràcies a la invasió estrangera.

En l'ordre nacional interior, la realitat ofereix igualment revelacions instructives. El partit polític que mana a l'Espanya dominada per Franco acaba de publicar una declaració, en hostilitat oberta contra la intel·ligència. Diu: "Els intel·lectuals són uns perturbadors." I repeteix diverses vegades: "En l'Espanya nacional-sindicalista (és així que hom anomena el règim de Franco) els intel·lectuals no hi tenen res a fer". S'intueix que entre ells s'han declarat partidaris de Franco titllant-los d'arribistes, i hom els diu que no els serà permesa cap intervenció en la nova política. La situació dels polítics de dreta, que sostenen la revolució al començament, no és pas millor que la dels intel·lectuals. Gil Robles ha hagut de fugir de Salamanca perseguit pels insults i les amenaces dels falangistes. En el mateix cas que Gil Robles, que és el cap més visible de tots els polítics de dreta, es troben tots els altres. Van avui errants, fugint i penedit, passejant pel món llur vergonya i llur error. La situació dels financers, grans propietaris i industrials que ingressaren als rengles de Falange no és tampoc millor que la dels intel·lectuals i polítics. Patixen de la instabilitat i de l'arbitrarietat; de l'estroament de la moneda i del crèdit; de l'ocupació de les empreses pels estrangers; de l'exportació a preus vils per a atendre el pagament d'armaments, matèries primes i altres productes; mesures draconianes o insensates contra la propietat, penyes fabuloses i incautacions, conseqüències del règim de delació. Això explica l'èxode dels capitals i dels capitalistes, que fugen de Franco com el que escapa de l'infern. "Si staba meglio quando si staba peggio": S'estava millor quan s'estava pitjor, diu ja tothom, en veu baixa, a Itàlia davant la realitat castròfica en la qual hom viu. Els responsables de la situació actual, a Espanya, repeteixen el mateix. En l'Espanya sotmesa per Franco, però no pas sotmesa a Franco, solament governen els caps i oficials de l'exèrcit que fossen temps passats i que són avui ferents germanòfils. Aquests oficials són infiltrats pels invasors alemanys. Aquests alemanys inspiren hostilitat als polítics, odi als capellans catòlics, i menyspreu als italians. Si en l'ordre militar el poder de Franco existeix gràcies al material estranger; en l'ordre nacional el govern de Franco és una anarquia.

I en l'ordre internacional? La conducta adoptada per Franco referent a la retirada dels voluntaris és un ensenyament per als que no volen comprendre. El Govern de la República ha respost immediatament a la demanda del Comitè de no intervenció. No té res a amagar a la seva conducta; no té res a temer de la retirada dels estrangers i juga a cartes vistes. Franco no ha respost encara, i demostra així, per una banda, el seu temor de perdre els estrangers, i, per l'altra, el seu desig de persistir en els ajornaments i els enganys, propis del joc brut que fa des del començament de la guerra. No solament no ha respost, sinó que agreuja una situació d'arranjament de la qual ha estat assenyat com urgent per França i Anglaterra.

Des que s'ha parlat de retirada del material estranger i dels estrangers, les fronteres que s'obren sobre el territori de la República han estat tancaades i els ports rigorosament bloquejats; les fronteres de l'Espanya sotmesa per Franco i els seus ports rebent, per contra, en aquests moments estrangers i material de guerra en quantitat igual a la que fins ara hom pot donar-se com a resultat de la seva actitud de Franco, en l'ordre internacional, de la confiança que pot inspirar quan garanteix que respectarà la neutralitat de l'Estret, que serà amic d'Anglaterra i de França, i que l'úica cosa que desitja, ell, responsable de la guerra, és la pau.

Aquests tres fets són tres experiències definitives. Sigui el que sigui el sentiment religiós o la convicció política del que el jutgi, haurà de decidir que en la guerra d'Espanya existeix un incontrolat sentit de responsabilitat: Franco. I un responsable amb autoritat: la República. La República ascendeix del mal al bé i en un esforç permanent d'elevació, arriba a alt millor. Franco va de mal en pitjor. Cada dia més, la República espanyola, per l'esforç silencios de la rearguardia, tan heroica en la seva obra com l'avanguardia combatent, mereix crèdit i representa una garantia: cada dia més, igualment, pel seu desbordament, Franco descerdeix el que se solidaritza amb ell, el compromís i representa per a ell un perill. Un perill més fort per a Europa, que, esperguinada, li allargaria la mà, que per la República que, serena, digna i segura, estrena el puny dit: "No passaré".

(De "L'Œuvre")

La guerra de Xina

S'espi-ra una gran batalla a les vores del riu Groc

Els xinesos hi tenen 100.000 homes preparats

Hankow, 20. — Cent mil soldats xinesos estan concentrats a la regió del nord de l'Honan. Aquesta concentració de tropes és interpretada en el sentit que és imminent una gran batalla pels voltants del riu Groc. — Fabra.

COM ESPANYA, XINA TINDRA TAMBE LA SEVA BRIGADA INTERNACIONAL

Londres, 20. — El "Daily Sketch" ha rebut del seu corresponent al front de guerra xines la informació següent: "Xina, el mateix que la República espanyola, va a tenir la seva Brigada Internacional. El Govern acaba d'autoritzar la seva constitució. Fins avui els membres components de l'embrió d'aquesta Brigada eren sobretot coreans, xinesos de Formosa i japonesos. Els organitzadors de la Brigada estan persuadits que els americans i els europeus es presentaran en gran nombre com a voluntaris. S'espera també l'allestament de voluntaris d'Hawai i de Filipines; però és probable que les adhesions més importants les faci els coreans.

El comandant de la Brigada és un home de 42 anys d'edat, anomenat Kim-Yak-San. És un revolucionari natural de Corea. S'anuncia que la Brigada Internacional així formada serà enviada molt aviat al front com a unitat motioritzada. — Agència Espanya.

ELS JAPONESOS BOMBARDEGEN DELIBERADAMENT UNA MISSIO CATOLICA FRANCESA

Londres, 20. — Telegrafien de Pequín a l'agència Reuters que els avions japonesos han bombardejat la missió catòlica francesa de Takewu, a 30 quilòmetres al sud-oest de Pequín. Tres bombes, que aparentment anaven dirigides contra l'església, han caigut en els edificis de la missió i de l'escola annexa al dit edifici, han resultat destruïts parcialment.

KOBE ALTRE COP INUNDADA

Toquio, 20. — Per tercera vegada en sis setmanes, una part de la ciutat de Kobe s'ha inundat a conseqüència de les pluges torrencials.

Prop de deu mil cases han quedat submergides i el tràfic ferroviari entre Kobe i Ximonoseki ha quedat interromput. — Fabra.

A LA CONCESSIO FRANCESA S'HAN SUBLEVAT ELS PRESOS

Xang Hai, 20. — A la concessio francesa s'han sublevat els presos. Per fer front al moti, els soldats francesos han disparat a l'aire, però han ferit un xinès i d'afegir un altre. — Fabra.

ESPANYA EN EL TAULER

La resposta de Franco segueix en el més impenetrable dels misteris

Sembla que en realitat no diu ni sí ni no, perquè el que vol es guanyar temps: "voluntaris"

L'ambaixada espanyola ha denunciat que Itàlia ha tramès darrerament 17.000 homes a Espanya

Londres, 20. (per telèfon). — Algun misteri hi ha referent a la resposta del general Franco a la proposta de retirada de voluntaris estrangers. Tot-hom recorda que el dia 8 de juliol aquest projecte fou comunicat, als dos parts en lluita a Espanya; quinze dies després, o sigui el 23 de juliol, el Govern de la República comunicava la seva acceptació d'aquest projecte si bé feia algunes observacions que no invalidaven la seva essència. Mentre Franco es mantenia en un silenci impenetrable, les repetides gestions de l'agent britànic a Burgos no aconseguíen mai arrencar-li una resposta. Finalment, a mitjan de la setmana actual es va començar a rumorej a Londres que per si Franco contestava, però la cosa estranya està en que fins avui no hi ha manera de saber el que diu aquesta resposta. Realment, és una cosa sorprenent que les comunicacions de Burgos a Londres, que tant poden ésser telegràfiques com aèries, vagin tan lentament.

Tal com és sabut, la primera reacció dels diaris conservadors anglesos, que són els que més motius tenien per estar asabonats del contingut d'aquesta resposta, era que es tractava gairebé d'un refús. Avui diuen que, efectivament, el Foreign Office ha rebut ja un resum d'aquesta resposta, però com que aquesta és molt ambigua no s'ha publicat fins a obtenir unes majors explicacions. També es fa constar que s'estan posant d'acord per tal que la resposta sigui publicada simultàniament a Burgos i a Londres, i segons diuen això serà també una nova causa d'ajornament.

Tot fa creure, doncs, que aquesta noia és realment desfavorable a la proposta de retirada de voluntaris i que allò que és tracia és segurament d'obrir noves converses entre l'agent britànic a Burgos i Franco per tal de poder aclarir algun aspecte i d'aquesta manera, anar suprimint dificultats perquè hi hagi una interpretació més favorable.

No és de creure que la resposta de Franco contingui una negativa resolutiva i rotunda a la retirada de voluntaris, però més aviat, allò que cal esperar és una infinitat de reserves, d'observacions i contraproposicions, que hauran d'ésser sotmeses a nou estudi del Comitè de No-Intervenció i que portaran com a conseqüència l'ajornament gairebé indefinit de l'aplicació pràctica del pla de retirada de forces estrangeres.

Moltes vegades hem fet present en aquestes cròniques que no és de creure que en els moments que Alemanya s'està preparant per a donar un cop, tinguin els alemanys cap interès en que sigui solucionat el problema d'Espanya, sinó al contrari, que tot llur interès estigui a mantenir la intranquil·litat d'aquesta zona per a poder exercir una amenaça per l'esquema contra França.

Londres, 20. — Continua ignorant-se el contingut de la resposta de Franco al pla britànic per a la retirada de voluntaris d'Espanya.

Segons el redactor diplomàtic del "Daily Telegraph", el text complet de la nota de Burgos arriba ahir al Foreign Office per correu aeri. S'han pres disposicions perquè la nota es publiqui al mateix temps a Londres i a Burgos, probablement demà. El dit redactor afegeix: "Dijous a la tarda es rebé un breu resum del text

Aquests dies a la premsa parisenca es desenvolupa una interessant polèmica sobre els orígens, responsabilitats i conseqüències de la No Intervenció. Sobre les conseqüències, tothom està d'acord a reconèixer que ha estat un error i una parcialitat immorals el text pensat per a la República Espanyola, perquè si la No Intervenció ha estat massa escuradament respectada pels països democràtics, naturalment, amics de la República Espanyola, ha estat formidablement i criminalment violada pels països dictatorials, interessats — i no solament per ideologia, com hem vist — en la victòria dels rebels.

Però sobre els orígens i la veritable paternitat de l'acord estipulat per l'agost del 1938, veiem que hi ha punts de discordança i ignoràncies degudes al secret dins del qual la mesura va ésser ecidida.

Creiem del cas, doncs, insistir una vegada més en el que ja diguérem en un dels darrers articles. La No Intervenció, si porta la signatura dels senyors Delbos i Blum, fou provocada per una dramàtica gestió de Mr. Clerk, aleshores ambaixador de la Gran Bretanya a París, en nom del seu Govern, prop del senyor Delbos. L'ambaixador Clerk havia declarat imperiosament que si França donava el més petit ajut a la República, Anglaterra trametria les seves tropes a Espanya.

Pensem que no és el cas de creure que la intervenció militar britànica s'hauria efectuat a benefici de l'Únic Govern legal i França va trobar-se en una situació ben estranya. Per un costat, Itàlia i Alemanya, l'eficiència militar de les quals era prou coneguda, que haurien pogut atacar França, i per l'altre costat una Anglaterra decididament hostil a la República espanyola, i que no hauria donat en cap cas el més petit concurs a França en guerra contra els dos països dictatorials. Fou en aquestes condicions que Blum i Delbos hagueren de trobar el mitjà de la "no intervenció", la qual hauria hagut d'impedir qualsevol ajut als dos parts en guerra, i deixar d'aquesta manera els espanyols tots sols en el camp. Però, ja ho hem dit: pel costat Itàlia el pacte de no intervenció ha servit solament per a burlar-se de totes les altres nacions que l'havien acceptat.

Si Mr. Clerk no hagués fet la històrica visita a M. Delbos no hi hauria hagut no intervenció i el Govern espanyol hauria pogut comprar tot el que necessitava d'armes per a donar ràpidament raó dels generals rebels i traïdors.

Assumem la més absoluta exactitud, en tots els punts, del que escriuim. Però hem d'afegir també que espiritualment el Govern presidit per Léon Blum ha estat sempre al costat de la República Espanyola, amb un pregó sentit de no poder fer el que haurien volgut tots els membres del Gabinet.

M. Blum s'ha interessat sempre per la sort del poble espanyol, i creiem saber que diverses vegades ha enviat M. Decorieux — un eminent membre del Partit Socialista mort aquests dies — a Barcelona, per tal de fer enquestes de caràcter molt reservat.

París, 18 d'agost.

El redactor diplomàtic del "Times" diu que el text ha d'ésser traduït i que es publicarà després del "week end". "Circulen" — afegeix — els rumors més diversos sobre el contingut del document. No s'escau si es tracta d'una negativa categòrica. De totes formes, la impressió més precisa és que la resposta no és satisfactoria.

Segons el "News Chronicle", el text complet no es publicarà abans de di lluns, i fins a aquella data en els medis oficials britànics es guardarà la discreció més absoluta. El periòdic afegeix que per bé que en els medis filofranquistes de Londres es presenta la resposta com a una suposada temptativa a favor de la pau a Europa, el poc que se'n coneix no justifica aquesta pretensió. "Franco" — afirma el periòdic —, que pretén defensar la civilització occidental, fa propostions destinades a prolongar indefinidament la situació i a retardar l'aplicació del projecte.

El redactor diplomàtic del "Daily Herald" anuncia que la resposta de Franco no és negativa ni afirmativa. "Abans d'ahir — diu — havia arribat al Foreign Office un resum en estil telegràfic; però tan concís (car l'original probablement és molt complicat) que els mitjans oficials refusaren de fer el menor comentari. Suposem que hi encara aquests mitjans mitjans han aconseguit desxifrar

Orígens, responsabilitats i conseqüències de la no intervenció

per J. TORRES I CAPRARA

Aquests dies a la premsa parisenca es desenvolupa una interessant polèmica sobre els orígens, responsabilitats i conseqüències de la No Intervenció. Sobre les conseqüències, tothom està d'acord a reconèixer que ha estat un error i una parcialitat immorals el text pensat per a la República Espanyola, perquè si la No Intervenció ha estat massa escuradament respectada pels països democràtics, naturalment, amics de la República Espanyola, ha estat formidablement i criminalment violada pels països dictatorials, interessats — i no solament per ideologia, com hem vist — en la victòria dels rebels.

Però sobre els orígens i la veritable paternitat de l'acord estipulat per l'agost del 1938, veiem que hi ha punts de discordança i ignoràncies degudes al secret dins del qual la mesura va ésser ecidida.

Creiem del cas, doncs, insistir una vegada més en el que ja diguérem en un dels darrers articles. La No Intervenció, si porta la signatura dels senyors Delbos i Blum, fou provocada per una dramàtica gestió de Mr. Clerk, aleshores ambaixador de la Gran Bretanya a París, en nom del seu Govern, prop del senyor Delbos. L'ambaixador Clerk havia declarat imperiosament que si França donava el més petit ajut a la República, Anglaterra trametria les seves tropes a Espanya.

Pensem que no és el cas de creure que la intervenció militar britànica s'hauria efectuat a benefici de l'Únic Govern legal i França va trobar-se en una situació ben estranya. Per un costat, Itàlia i Alemanya, l'eficiència militar de les quals era prou coneguda, que haurien pogut atacar França, i per l'altre costat una Anglaterra decididament hostil a la República espanyola, i que no hauria donat en cap cas el més petit concurs a França en guerra contra els dos països dictatorials. Fou en aquestes condicions que Blum i Delbos hagueren de trobar el mitjà de la "no intervenció", la qual hauria hagut d'impedir qualsevol ajut als dos parts en guerra, i deixar d'aquesta manera els espanyols tots sols en el camp. Però, ja ho hem dit: pel costat Itàlia el pacte de no intervenció ha servit solament per a burlar-se de totes les altres nacions que l'havien acceptat.

Si Mr. Clerk no hagués fet la històrica visita a M. Delbos no hi hauria hagut no intervenció i el Govern espanyol hauria pogut comprar tot el que necessitava d'armes per a donar ràpidament raó dels generals rebels i traïdors.

Assumem la més absoluta exactitud, en tots els punts, del que escriuim. Però hem d'afegir també que espiritualment el Govern presidit per Léon Blum ha estat sempre al costat de la República Espanyola, amb un pregó sentit de no poder fer el que haurien volgut tots els membres del Gabinet.

M. Blum s'ha interessat sempre per la sort del poble espanyol, i creiem saber que diverses vegades ha enviat M. Decorieux — un eminent membre del Partit Socialista mort aquests dies — a Barcelona, per tal de fer enquestes de caràcter molt reservat.

París, 18 d'agost.

El pas de l'oca i d'alguns omlers

CRONICA INTERNACIONAL

La tasca de lord Runciman

L'atenció del món torna a estar concentrada sobre Tzecoslovàquia. D'una banda, les grans manobres alemanyes; d'altra, la continuació de les gestions de lord Runciman.

Les primeres són fetes per intimidar. D'altra no n'hi ha cap mica de dubte. Ahir, les formacions nazis sudetes fan exercicis sobre la frontera. I també s'ha indicat si un general alemany faria una maniobra pel seu compte. Una cosa com ara el que va fer d'Annunzio a Fiume, i que després Hitler ho acceptaria o no segons li convingués en aquell moment.

Naturalment, quan l'amenaça es fa tan aguda, no es pot dir amb massa seguretat si només és una amenaça, o si es transformarà en realitat. Però no sembla que la política del Reich hagi d'anar, ara com ara, pel camí de la violència. Pel més de maig recalc; ja hem vist que els japonesos tampoc no s'han decidit a afrontar una nova guerra. Sembla més aviat que Hitler vulgui anar dient endavant un ample joc d'invasió política i econòmica, les relacions amb Hongria, i la futura visita del Regent Horthy a Berlín be ho fan pensar. Però de totes maneres no hi ha dubte que el problema agut que es planteja a base de les reivindicacions dels sudetes és el centre de l'interès, i és allà on ara sembla que està veritablement en joc la pau o la guerra. I per això les gestions de lord Runciman conserven tot l'interès. En el fons, és perquè allí hi ha un problema viu. Encara que els alemanys sudetes siguin en realitat uns invasors del territori bohemí, en el qual s'han anat instal·lant durant anys i anys, no hi ha dubte que aquesta invasió ha creat un problema real. És clar que aquest problema no tindria una major gravetat i fàcilment es trobaria la manera de resoldre'l, si no fos que hi ha hagut algú que l'ha enverinat i el beneficia propi.

Aquesta és la feina que intenta fer lord Runciman; treure del problema dels sudetes tot allò que té de veritat, sobrepòsit, d'excitació artificial creada per la propaganda nazi, i resoldre la vegada tot allò que pugui haver-hi de problema real.

Aquest és el veritable camí de la pau, i lord Runciman, com a bon anglès, ho sap més bé que ningú. Sap que quan s'ha de tractar amb pobles diferents que han de viure junts, tots els miraments són pocs per a evitar conflictes. La llarguissima experiència colonial d'Anglaterra li ho fa veure ben clar; i per això el Govern anglès ha enviat un home que compia amb tota la seva confiança per veure d'acostar els punts de vista dels dos camps, que no són pas tan oposats que no pugui aspirar-se a una solució. És clar que per assolir-la caldria començar per eliminar les excitacions nazis, i aquest és el punt difícil.

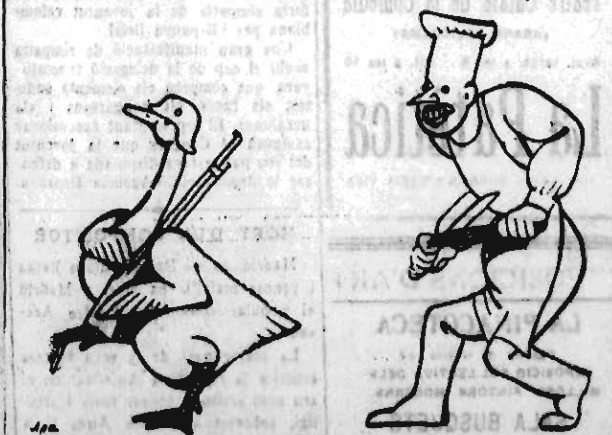
Però, sigui com sigui, les negociacions conserven tot el seu interès. Les dues delegacions presenten dues fórmules molt interessants, que plantegen aspectes de dret polític de molta novetat. Els sudetes tendeixen, com és natural, a solucions de tipus federal. El Govern tzeche presenta en canvi la solució, que la premsa ha comentat, de les Cúries nacionals, que és una fórmula novíssima i d'un interès extraordinari. Lord Runciman procura anar acostant els uns i els altres. Així és necessari a la pau d'Europa, que Anglaterra vol salvar a tota costa. Però que amb la seva llarga experiència de dominadora de pobles, Anglaterra sap que la cosa que fa perillar més la pau són aquests problemes de veïnat entre pobles que han de viure junts. Hitler, el tirà, l'home de guerra, els excarrega. Anglaterra fa tot el que pot per resoldre'ls a satisfacció de tothom. Que els que ens escolten compartim les dues conductes.

homes polítics responsables no provoquen en contra d'ells cap crítica, demostra ja el camí recorregut per l'opinió pública dels discursos de Roosevelt a Xicago en 1937.

El mateix diari "Le Figaro" publica un article del seu corresponent a Berlín confessant que a Alemanya es reconeix en general que el discurs de Roosevelt assenyalava l'assandament de la política d'aïllament dels Estats Units, si bé es creuen exagerades les esperances que aquest discurs ha fet néixer a Anglaterra i a França.

El corresponent a Roma del mateix diari s'expressa en termes semblants pel que fa referència a l'emoió produïda per aquest discurs a Itàlia, i afegeix que es creu que les paraules del President Roosevelt fixen una decisiva etapa de l'evolució dels Estats Units.

Un altre diari de dretes, "L'Époque", dedica a les paraules de Roosevelt tota una plana reproduint els comentaris principals que ha desenvolupat arreu del món. Les conclusions que "L'Époque" treu d'aquests comentaris són, primer, que el discurs de Roosevelt ha deixat entreveure la possibilitat d'una intervenció americana a favor dels Estats democràtics; segon, que a Anglaterra s'estima que les paraules de Roosevelt constitueixen una d'aquelles declaracions que canvien l'aspecte de les coses; tercer, a Alemanya la interpretació de les paraules de Roosevelt han desenvolupat una forta inquietud; i quart, que Itàlia en reconèixer l'emergència que el discurs de Roosevelt és una intervenció al costat de les potències democràtiques, s'ha hagut d'afanyar a dir que ella desitja la pau.

El pas de l'oca i d'alguns omlers

ORDRE PUBLIC

Visites
El director general de Seguretat,
senyor Cuenca de la Peña
va a veure
Jutjat de guàrdia, Teresa Espanya
Rodríguez.
— La policia ha posat a disposició

entre altres vistes als "trucks" començats de la comunitat israelita, una representació de "Frente Rojo" i el senyor Ferretre, canceller del Consolat d'Espanya a Bordeus.

L'enterrament del tinent coronel Lluís de Lara

Ha tingut lloc l'acte de l'enterrament del cadàver del tinent coronel, cap de les forces d'Assalt, Lluís de Lara.

Hi assistiren en gran nombre els amics del finat i representacions del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

En la presidència personal del dol figuraven les següents personalitats: Conseller de Governació, senyor Sbert; el director general de Seguretat, tinent coronel Cuevas; comissari general d'Ordre Públic, ins-

ferrier Ausi, acusat d'haver estatilat 30.000 pessetes als Laboratoris Vitman en el lliurament de l'esmentada quantitat, que li donaren per a fer unes compres de primeres, matèries.

Baralís

Emili Taboa Castellanos resultà amb diverses ferides d'arma blanca en discutir amb Domènec Roig i Agut, subjecte de caràcter molt irascible.

L'agressor fou detingut, i passa a disposició del jutjat.

Capítol d'astorrellaments

Un auto que conduïa Emili Sfor Alvarez lesionat, al Passeig de Fí Margall, Irene Martín Hernández.

— La nena Sussanna Tallens i Roger fou atropellada per la moto F. A. 15, que guiava Joaquim Candela.

del sector general de la policia (Grup Un format), tinent coronel cap de la Divisió d'Assalt, Maurici Garcia Escurre; cap de les forces urbanes de Catalunya, comandant Ventura Riesco, i els tinent coronels Leon Luengo Muñoz, F. Alvarez Samper, E. Gómez Garcia, i el que fou ajudant del finat, comandant Santacreu.

En una segona presència seguia l'acompanyament fúnebre compost d'un filllet del desaparegut i dos germans. També hi veíem nombrosos comandants i capitans que palesaven amb llur presència el dolor prigon que experimentaven per tan trist esdeveniment.

Reté honors al cadàver la Primera Companyia d'Assalt, amb la banda del mateix cos.

Lescansi en pau el valeros defensor de la República.

Acaparadors i especuladors

Fou detingut per la policia Manuel

— Fou atropellat per un camió Albert González Soler.

— Una camioneta causà ferides Eudvilgis Martínez Soriano.

— Un automòbil el conductor de qual desaparegué el lloc del fet atropellà Josep Venacse Colom Ramon Subirana Amich, que foren assistits al dispensari del districte IV de ferides de consideració.

Ferit per arma de foc

All dispensari de la Ronda de Sant Pere fou assistit de diverses lesions de promoció greu Joan Vilà Moragues, de 23 anys, que li foren causades per dos desconeçuts amb arma de foc al carrer de Girona.

Després de curat de primera intenció, el lesionat passà a l'hospital.

Robatori

Els lladres entraren al pis de Roderic Herrero Ripoll, del carrer d'Urgell i s'apoderaren de diversos objectes metàl·lics; tot el robat es Valora a unes dues mil pessetes.

venta d'uns pòts de mantega en condicions doentes i pels quals exigia preus fantàstics.

Als arxius policials figura la fluxa de Garafulla com a reclamant; per un delictes contra la propietat.

— En el domicili de Moisès de Zaira Meneses, Paseig de la República, 133, la policia trobà hàbilment amagades, diverses joies que han estat dipositades a la Caixa de Reparacions.

— Ha estat detingut Josep Níego Esquiñaci per dedicar-se a l'acaparament.

— Per portar dos bidons d'oli sense la corresponent autorització, fou detingut Joan Arbós Gorga.

— Joan Olivan Felipe hagué d'ésser detingut per insistir a vendre co.

— Per suposat acaparament d'oli i sabó es procedí a la detenció de Ramon Fornier Vifeta.

— Fou sorprès el menor Antoni Lobet, venent comestibles a preus abusius.

L'ajut nordamericà a la Democràcia Espanyola

Ha estat a Barcelona un membre del Comitè Executiu d'aquesta filantròpica entitat

Mr. A. A. Heller, amb el càrter de delegat de l'entitat nord-americana d'ajut a Espanya "Medical Bureau and Nortle American Committee to Aid Spanish Democracy", es troba uns quants dies a Barcelona, i senyor Heller és, a més, membre de Comitè Executiu i agent general

Acusats de dedicar-se a determinades activitats prohibides, han estat detinguts Didac García Hernández, Ramon Calvo Ferrer, Serafi Neville de la Paz, Angel Ricote Martin, Antoni Llibre Cuatrecasas, Francesc Pel...

Acusats de dedicar-se a determinades activitats prohibides, han estat detinguts Didac García Hernández, Ramon Calvo Ferrer, Serafi Neville de la Paz, Angel Ricote Martin, Antoni Llibre Cuatrecasas, Francesc Pel...

dars Ceballos, Antoni Cas i Salvanyas,
 Adria Torner ardo, Albert Cis-
 car Riut i Lluís Jiménez Corral.
 — er indocumentats foren detin-
 guts Manuel Vila Martínez, Josep Es-
 pinosa Gómez, Salvador Espinosa Gó-
 mez i Antoni Delgado Almadó.
 — Salvador Segura Domingo i Do-
 lors Lane Sariego han estat detin-
 guts per posseir mobles, plaques li-
 togràfiques i altres objectes de dub-
 tosa procedència.
 — Francesc Ludón Pérez, conegut
 per "El Rizos", acreditat espadista,
 fou detingut i ocupat per a treballs de
 fortificacions.
 — Passà a disposició del Tribunal
 Tutelar de Menors Antoni Comas So-
 riano, per la seva afició al robatori.
 — Francesc Ortega Martínez (a)
 "El Rubio", ha estat detingut per a
 ésser ocupat en obres de fortificació.
 — Ha estat detingut Antoni Aca-
 nya Vinyoli, qui, pel procediment de
 negocis bresil·litables, havia estat
 cent pessetes a Epliani Azara Cou.
 — Per haver robat gèneres d'uns
 magatzems de la Rambla fou detin-
 guda, i ingressà als calabossos del

DE BARCELONA
VIS

mostra clientela que les nostres
ca, 7), a partir del propiament
, restaran instal·lades, provisio-
aya, 22, segon, pel que pertoca
ZEMS DE DIPOSIT, i a Rivade-
CREDS DE CAIXA, COMPTES COR-
CREDITS, COOPERATIVES, DI-
sa fa avinent que els serveis de
nuarant prestant-se al Passatge

el 1918.

COMITE DIRECTIU DE CONTROL

A aquest fi, el senyor Heller
exposà els plans en projecte per
de derogar la llei de neutralitat am-
ricana, derogació que és defensada
senyor Cordell Hull, secretari d'E-
del Govern de Washington, segons di-
fanament es revela en el seu dar-
discurs.

El senyor Heller abandona Bar-
lona aïllament impressionat de l'es-
rit d'unitat i determinació que ha tri-
bat a l'Espanya republicana. Un
fona temporalment als Estats Un-
miss Constance Lyric, representant
Comité d'Ajut a Espanya a Bar-
lona.

IM CUBET DE CALDO

OP

productora de famós cubet de calco "GALLINA BLANCA"
ll (abans Passeig de Gràcia, 53) - Barcelona

A LA ZONA FACCIOSA

El paradís dels proletaris

Ens porten davant d'un home menut i cec, de cara anglosca, nas ornològic i ulls blaus.

—Acaba de passar de la zona facciosa — ens diuen — i ve disposat a treballar en el camp republicà.

—Raons d'aquella disposició? — preguntem.

—Ell se'n donarà — ens contesten.

I, en efecte, l'home comença a parlar amb paraula suau i humil, en to mesurat.

—Jo soc pagès, senyor — ens diu—. I he estat a la zona feixista fins fa moltes hores. Soc d'un poble llunyà del front, però això no significa res perquè les bales no m'espanten. Si m'he fugit amb risc per a tota la meua família, que està sobre el meu risc purament personal, ha estat per indicació de la meua dona i dels meus fills. Tots els pares saben que estava disposat a la fuga i tots m'ajudaren per a arribar aquí i per a viure en aquesta zona mentre cercava treball. Estem dedicats en "l'altra banda" a segar a tota pressa. La tenen perquè els italians s'emportin el blat. El treball és com per a presidiaris condemnats a la tasca forçada. No és possible ni aixecar el cos per a respirar amb descans durant uns moments.

La sega — prossegueix — la fan els camperols amb preses mortals i amb agobis terribles. Els rics, és a dir, els anomenats rics perquè així se'ls anomenava abans del moviment, tenen por als feixistes i fan que el camperol sigui de sol a sol donant-li un ranxo al migdia i un altre en fer-se fosc. Jorna! Tres pessetes. I no demaneu augment, no reclameu, que de seguida us surt a l'encontre un guàrdia civil amb l'acusació de "roig", que és el començament de la fi. D'altra a anar davant la pared del cementiri per a afusellar-vos, no hi ha cap distància. Jo no vaig poder, no vaig voler suportar-ho per més temps i vaig fugir. Els meus han quedat en situació dolenta, però els mateixos em digueren que vingues a la República te col·locarien humana per als proletaris.

Així ens parlà el segador evant.

Les Idees i les Lletres

Universalitat del plagi

Som enemics d'emprar, per a obrir-nos camí intel·lectualment, el plagi. Amb talent o no, amb gràcia o sense, el plagi literari és immoral i, a la curta o a la llarga, desmoralitzador i corrosiu. I el pitjor del cas és que a Catalunya, massa sovint ha estat emprat, no tan sols en la literatura pura, sinó en tota mena d'activitats socials i econòmiques i, àdhuc polítiques. Però allò més estimable, en els homes i en els pobles, és l'originalitat encara que sigui una originalitat mediocre i no gens genial. Perquè, a fi de comptes, vista la cosa amb claredat, la confiança en un mètode poètic a ésser original sense excèntricitats malaltisses. I entenem que el plagi no revela altra cosa que un complex d'inferioritat que cuita a amagar-se darrere l'entusiasme momentani del gest desinvolat, de la despreocupació i, en el fons, constitueix una mala jugada a la bona fe dels lectors.

I heus ací que si el plagi literari no és gens recomanable per incoherència i intel·lectualment immoral, molt menys ho és el plagi polític, l'esperit d'imitació no per sentís comú i per creure que així que hom imita és beneficiat al país, sinó perquè els plagiats els manca una visió pròpia de les coses que els impossibilita d'esdevenir, en bona hora, àgils i oportuns.

Sobretot a Catalunya, cal deturar tota mena de plagi. Els pobles que aspiren a ésser amb pròpia fesomia

La policia hi ha d'intervenir. Heus ací el que es fa a Austria, per tal de solucionar el problema afros sense feina!

ENTRE NAZIS

Entre les moltes dificultats amb les quals s'entremaquen cada dia els "conquistadors" d'Austria, una de les primeres és, sens dubte, el conflicte que es planteja sovint entre les diverses categories de nazis. N'hi ha, en efecte, tres.

Hi ha, primerament, les legions de nazis austríacs, que foren constituïdes els 1932-1933. Foren dissoltes l'any següent, per Dolfuß. Els seus membres, en nombre d'uns 50.000, es refugiaren, la major part, a Alemanya, on foren acollits amb els braços oberts... que es tancaren de seguida al seu entorn.

Esperaven que arribés la seva hora; però, un cop acomplert l'Anschluss, no pogueren tornar a Austria per tal d'ocupar els càrrecs que cobjaven ja feia molt de temps.

Hi ha, a continuació, els que ja eren nazis abans de l'anèxio, i que varen romandre a Austria.

I, en fi, hi ha els que encara ho eren a començaments d'any i que, de sobte, se sentiren tocats del cor i es convertiren, com per art de màgia, en uns nacionals-socialistes dels més exaltats.

Que hom s'imagini les rivalitats que podien i que poden existir, encara avui, entre aquests tres grups, als quals cal afegir-ubi un altre; el dels nazis alemanys, que han pres als altres tots els càrrecs que valien la pena!

S'han produït contra l'"Stalhalter" Burckel, el qual, s'han produït contra l'"Stalhalter" Burckel, el qual, després d'haver intentat distribuir els grups de nazis descontents per tot el territori, s'ha decidit a prendre un determini que no ha enganyat, però, a ningú: "Estau prohibides totes les reunions del partit nacional-socialista, fins a fi d'agost." Oficialment és per tal que pugui "reposar" els camarades. Però no és perquè els "camarades" esmentats concenien a adonar-se dels seus errors, i perquè, també, en les reunions clandestines que han celebrat s'han sentit sovint crics com aquests: "Mori Prússia! Viscu Austria lliure!"

Aquells que han pogut ésser "marcats", probablement hauran estat enviats a Espanya, i enquadrats en el seu camp. Han havia entès que, un cop acabada la guerra, ells no han de tornar-ne...

Aquestes dificultats d'origen essencialment nazi, són les úniques? No.

El moment polític

El Govern d'Euscadi es reunirà aviat a Barcelona

Un telegrama procedent de Baiona diu que el senyor Aguirre, president d'Euscadi, que es troba de pas en aquella ciutat, ha desmentit categoricament la notícia tendenciosa, difosa a l'estranger i per l'oficina parisenca d'una agència americana, sobre una suposada reunió del Govern basc a París per a la setmana entrant.

"El Govern d'Euscadi — ha precisat el senyor Aguirre — es reunirà efectivament dintre pocs dies, però a Barcelona, l'única ciutat on pot fer-ho."

La posició d'Esquerra Republicana de Catalunya

A "La Humanitat", i a la seva secció "Antena", trobem aquestes notes, que fixen la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya en relació amb la darrera crisi del Govern de la República i conculca en els acords presos pel Consell Permanent d'aquell partit:

"Els deteriorats materials emprats per alguns periodistes en la fabricació d'una veritat" no han pogut resistir la ventada popular, i ha caigut l'edifici que hi havia de servir de paravent. L'esfondrada ha deixat al descobert els falsos fonaments i amb ells la intenció confusionalista que es pretén amagar.

Va molt bé, és divertidíssim, el monòleg polític, sempre que no hi hagi qui salti a l'escofari i converteixi el monòleg en diàleg. I si hom hagués pogut callar tothora els procediments que constitueixen la base del teatralisme de diferents errors, que no ha impressionat ardentment. Però s'hi ha posat per entretenir l'opinió i les pràctiques democràtiques renegades en el programa i bandejades únicament per imperatius de tàctica i tota la faramalla de discors i de consignes se n'ha anat en orris.

Després del gavadà de literatura que no ha impressionat ardentment a ningú, ha aparegut la nota d'Esquerra Republicana de Catalunya, la qual, sense recollir cap de les calúrnies i de les infamies que s'han produït aquests dies, centra justament la qüestió: "Esquerra Republicana de Catalunya es ratifica — diu l'esmentada nota — en una vegada més en els principis democràtics que constitueixen el seu programa polític. LA SEVA ACTIVITAT EN AQUESTS MOMENTS ES CONSEQUENCIA DE LA FIDELITAT A AQUESTS PRINCIPIS."

I però no havien quedat — se'ns ha retret — que tots havien de sacrificar arreu el més substancial dels programes polítics? Si, però hi ha una manera indefugible d'administrar aquests renunciaments quan el Govern és compost per elements de diferents partits i organitzacions. "Solidaridad Obrera" hi ha ajudat reiteradament aquests dies: amb el control i intervecció dels partits i organitzacions renunciàries.

Renunciaments? L'Esquerra els al·ludeix: "A la unitat amb els diferents sectors del Front Popular Antifeixista la ha sacrificat el nostre Partit com a convencions polítiques i interessos dels seus militants..." No estem — quant a renunciaments — en deficit; ben al contrari, formem legió en el capítol més important de renunciaments i de sacrificis.

Ara bé: quan ens posarem d'acord en l'aspecte programàtic de la política governamental? Perquè si bé semblava que la coincidència era assolida (aquells treze punts), a darrera hora, al l'Esquerra cau, és precisament per defensar llur essència. És que ara se'ns demana una nova re-

nunciació, la de desdir-nos de la Declaració que feu el Govern el 30 d'abril passat? Si es preten una tal cosa, no gaudim més subterfugis i decidim públicament.

L'última que en les referències de premsa, en els articles encensats d'unitat antifeixista i en les adhesions a la nova situació política hom s'hagi oblidat d'elogiar, CONCRETANT-LES, les disposicions que determinaren la conducta del nostre Partit. El poble hauria pogut fer-se més càrrec encara del que s'ha esdevingut...

Els comunistes precisen llur concepte sobre les llibertats nacionals dels pobles no castellans

A "Frente Rojo", el ministre comunista d'Agricultura, senyor Vicenc Uribe, ha publicat un llarg treball sobre "El problema de les nacionalitats a Espanya a la llum de la guerra popular per a la independència de la República espanyola", del qual reproduïm els següents paràgrafs, que creiem de força interès i que subscrivim integralment:

"Desde luego puede hablarse de casos aislados, que indubitablemente existen, encontrados en uno u otro eslabón del aparato del Estado, en esta o en la otra capa del pueblo, en unos u otros partidos u organizaciones, donde se hallan individuos que manifiestan una conducta de desprecio y humillación hacia las nacionalidades no castellanas. Si observamos más de cerca esa gente que manifiesta tal actitud, veremos que también están en contra de los derechos y libertades democráticas de todo el pueblo español. Estos elementos tienen que ser desenmascarados despiadadamente, puesto que con su conducta no hacen más que ayudar a los enemigos de la República. Tales individuos no son menos peligrosos que los saboteadores, encubiertos agentes del enemigo. Por otro lado, es preciso que todos los partidos democráticos, y en primer término los partidos y organizaciones obreras, efectúen un gran trabajo sistemático de educación política entre las masas populares para liberarlas de ideas reaccionarias, de las completamente de los restos de falta de suficiente respeto y sensibilidad en relación con las nacionalidades no castellanas del pueblo español. Subrayemos que en la zona ocupada de abolidas todas las libertades y por los fascistas hitlerianos han sido derechos democráticos, inclusive las libertades y derechos de las pequeñas nacionalidades."

La "Sol" no vol que ningú es posi a donar patents d'antifeixisme

En un article editorial que publica en lloc destacat a la darrera pàgina, "Solidaridad Obrera", organ del Comitè Regional de Catalunya de la C. N. T., rebutja les pretensions de definir l'antifeixisme tal com, a judici d'algun sector, ha d'ésser, i diu que no admet butlles ni patents. Cada sector segueix la seva trajectòria i la seva ideologia, i no s'hi val a declarar l'antifeixisme aquell que no s'ajusta al criteri propi. Acaba dient:

"Quedese para el panegirico lo que a este género de hedionda literatura conviene."

A nosotras nos interesa tan sólo afirmar que los que reparten patentes tienen escasa autoridad para fabricarlas.

El Pueblo conoce a sus hombres por sus obras. En razón a este conocimiento, deduce sus conclusiones supremas y lo que sus intereses demandan.

Por algún tiempo se puede vivir de ficciones, de lugares comunes, de agitación, de tragos, de alharacas y de proclamaciones de buenas misiones providenciales, encomendadas a hombres y a Partidos, a grupos y pandillas de los consabidos congratulares y adreventes, a cuyo sostenimiento cada español contribuye quizá con un excesi-

Catalunya als seus combatents

Subscripció pro ofrena al combatent en commemoració de la diada patriòtica de l'onze de setembre

El nucli femení i el Secretariat d'Informació Militar d'A. C. R., conseqüent en la seva tasca d'ajut als combatents, tenen el propòsit de commemorar aquest any la diada patriòtica de l'11 de setembre fent, a través de la subscripció, un lot d'objectes útils, que els sigui un estímul a la inviolable durada de la vida de campanya.

No inspirem el nostre propòsit en cap partidisme ni afany proselitista, sinó en el desig fervent d'homenar al heroiisme dels nostres soldats en les darreres operacions ofensives de l'Ebre i del Segre. Si no fos una assaïonada excessiva per les nostres possibilitats voldríem sintetitzar la nostra ofrena amb aquestes paraules: "Ga Catalunya als seus combatents."

Sabem pel nostre contacte continu amb els fronts, el confort espiritual i la il·lusió que produeix als nostres soldats qualsevol objecte, l'objecte més mínim que els arribi de la rearguardia, per animar-los en llurs humans esforços i donar-los el coratge necessari per oferir llurs vides en la conquesta de la terra catalana sotmesa al jou de l'invasor.

Perquè la nostra obra abasti al major nombre possible dels nostres soldats, estem segurs d'obtenir la col·laboració de tots els catalans i espanyols que aportin a la nostra subscripció, que resta oberta tots els dies.

Els motius de la nostra unitat, segons "Mañana"

En un editorial, l'òrgan del Partit Sindicalista diu que la nostra unitat, que polaritza l'esforç conjunt de tant de ideologies diverses posades totes en defensa de la República democràtica, no pot guiar-se per abstraccions ni personalismes. Volem com ho argumenta:

"Los trabajadores y todos los elementos liberales y progresivos del país quieren que por encima de las interpecciones parciales de partido y de convenciones de núcleos nacionales sean atendidos sus intereses inmediatos y generales.

La política de esta hora no puede dirigirse a salvar otras exigencias que las de la libertad y de la independencia.

No luchamos por conquistar formas convencionales, ni por abstracciones. Luchamos para lanzar del país a los alemanes y a los italianos que han venido a estorbarnos en el momento de ajustar las cuentas a las gentes de Franco. Eso, nada más que eso, informa nuestro esfuerzo guerrero.

Y es conveniente que lo recuerde siempre aquel que pueda sentir veleidades distorsionales que le permitan mantener la ilusión de realizaciones sociales de tipo doctrinal y de política de partido, porque no basta para vencer a un pueblo disponer de la concentración de poderes que la guerra hace posible."

"La Falç" ratifica la seva adhesió al President

Se'ns demana la publicació d'aquesta nota:

"La Falç", per damunt de les passions i fidel als principis catalans i democràtics, afirma una vegada més la seva adhesió al nostre President i ratifica la seva fe en els destins del poble català.

Considera en aquests moments en què els soldats de la República lluiten

ELLS INDESTITJABLES I ELS ALTRES

El major Taylor, delegat del president Roosevelt a les conferències d'Erian i de Londres, és un home ferm, enèrgic, el tipus del "businessman" i el contrari del sentimental. Ens han explicat que escoltant la lectura d'alguns relats estricteament objectius, despullats de tot comentari, tenia els ulls negats. És possible que els francesos puguin romandre insensibles davant els mateixos fets?

Certament, la diplomàcia té les seves exigències, i ningú no li pot retreure la seva prudència. La seva reserva, els pacients esforços que realitza per conduir-nos envers uns llocs millors a través d'un camí sembrat d'espines mortals. Però entre la fredor necessària dels diplomàtics i l'exaltació temible dels portadors de torxes no hi ha un lloc per a la bondat reflexada envers les víctimes, per a la severitat clarivident envers llurs botxins?

En el tractat de Saint Germain consta que tots els "ressortissants" austríacs són iguals en drets, qualsevol que sigui llur raça, llur idioma i llur religió. El 27 d'octubre la Societat de les Nacions garanteix l'execució d'aquest tractat. Segons sembla, actualment és millor fingir la ignorància d'aquests textos. Exigir-ne actualment l'aplicació no arranjaria res.

Però heus ací que damunt una terra en altre temps benedida uns homes, molt prop nostre, sota pretexts diversos però pel mateix motiu, són despullats i foragitats sota pena de mort.

Com el cristià perseguit per les feres i que, pravant de fugir, s'arrencava els dits als murs de l'arena, també ells vénen arrencant-se les carns a les fil·lerades de les nostres fronteres, actualment quasi tancades per complet. I encara recentment una circular ha indicat les raons legítimes per les quals la vigilància s'havia de reforçar, per tal que la selecció entre els indestitjables i els que mereixen la nostra hospitalitat pugui ésser judiciosament efectuada.

Ningú no aixeca la veu en contra. Però el que seria terrible és que una mala interpretació d'aquests textos conduís a injustícies cadascuna de les quals no cal dir que equivaldria a una condemna a mort.

No; cal que hom no pugui dir que per primera vegada França no ha pogut conciliar les exigències de la raó amb les del cor.

No oblidem que la força principal del nostre país ha estat sempre la seva generositat. Cal que no giri l'esquena al seu destí.

(De "L'Ouvrier")

Cinc mesos després

EN L'AUSTRIA MÀRTIR

ELS PROSCRITS NO PODEN FUGIR

Entre els desgraciats austríacs que són injuriats diàriament, expoliats, perseguits, torturats, pels seus botxins, hi ha la massa del poble. Trist i soroll, aquest poble, abans tan espiritual, tan artista i tan alegre, no és pas amorfe, per això.

La resistència es manifesta de cent maneres. Circulen fulles clandestines, es produeixen continuament moviments d'hostilitat. Quan el ministre Frick va anar a Viena s'instal·la a l'Hotel Imperial. Tot el barri en el qual està situat aquest establiment fou alliat. Hom tenia por d'un atemptat.

A Graz, el bust de Hitler fou col·locat a la vella Hauptplatz. L'han hagut de treure; la gent feia una gran volta per no haver-lo de saludar.

Els diaris han escrit que quan Goebbels va anar a aquesta mateixa ciutat de Graz, fou acollit amb molt d'entusiasme. Això és tan cert, que mitja hora abans de passar els carrers estaven deserts, i que les S. A. varen haver de ficar-se a les cases i obligar els estandants a sortir al carrer. El hagué molta gent a rebre'l en efecte. Però el que són les aclamacions i l'entusiasme...

LA RESISTENCIA DELS CAMPEROLS

Prop d'algunes ciutats han estat instal·lats camps de reeducació (sic) per als jueus, o per a aquells que hi van a parar cada dia. Les dones camperoles els porten el menjar, i s'asseuen a taula amb ells, per tal d'evitar a aquests desgraciats la pena d'haver d'anar a la ciutat a comprar els queviures... que hom refusa vendre'ls.

Si hi ha, en efecte, un sector de la població que sigui refractari i no és pas per idees, sinó el que és més greu, per intinit, a tota aquesta política d'expol·lacions i persecucions, és el dels camperols. Han estat preses algunes mesures, les quals no aconseguiran altra cosa que enfortir, en els camperols, aquest sentiment.

En efecte: no solament la premsa alemanya, amb

aquesta mateixa ciutat fou acollit amb un entusiasme delirant. Es tan cert com mitja hora abans de la seva arribada els carrers estaven deserts i que els S. A. hagueren d'anar pels pisos i obligar els habitants a baixar al carrer. Així es formà la barrera. Però pel que fa a les exclamacions, ni piu!

LA RESISTENCIA DELS CAMPEROLS

Prop d'algunes ciutats s'hi han instal·lat camps de reeducació (sic) per als jueus, i aquests han d'anar-hi cada dia. Moltes dones del camp els porten menjar i els han acollit a llur taula, per evitar que aquests desgraciats hagin d'anar a la ciutat a comprar queviures... que hom refusa de vendre'ls.

Si hi ha en efecte una categoria de la població que sigui refractària, no per doctrina sinó (i això és més greu) per instint, a tota aquesta política d'expol·lacions i de persecucions, és la dels camperols. Algunes mesures preses no fan més que fortificar en ells aquest sentiment.

En efecte, no solament la premsa alemanya, amb més violència encara que en el Reich, es desencadena a Austria contra Trecooslovàquia, sinó que, a més, les autoritats es lluiten als límits de l'antiga frontera austro-txeca, a preparatius considerables. I és una regió en la qual són nombrosos els vells "burgs" militars, on moltes famílies de camperols estan instal·lades des de fa segles. Per facilitar aquests treballs i a la vegada per evitar resistències de la població en cas d'una ofensiva contra Trecooslovàquia, centenars de famílies de camperols han estat "evacuades", és a dir, deportades en altres regions d'Alemanya. I no és això un fet que fa meditar?

I per què, al mateix temps, no meditar sobre aquests parera oficials de funcionaris del Reich, els quals consideren que en cas que Alemanya es trobes en un conflicte hi caldríen 300.000 homes per dominar Austria?

No és aquesta una prova que si l'Anschluss es realitza territorialment la fusió dels cors i de les ànimes és ben lluny d'ésser feta? Com, de més a més, podria ésser així, quan hom pensa en les tortures col·lectives que són infligides diàriament al poble austríac, que nosaltres hem provat, després d'haver-ho fet altres confreres nostres, en un desordre del qual demanem perdó, de donar-ne una idea?

I ELS PROSCRITS JA NO PODEN FUGIR

Entre els desgraciats austríacs que diàriament són injuriats, expoliats, perseguits, torturats, i llurs botxins, hi ha la massa del poble. Trist i pensatiu, aquest poble en altre temps tan espiritual, tan artista i tan alegre no per això és amorfe.

La resistència es manifesta de mil maneres. Circulen "tracts" i es produeixen continuament moviments hostils. Quan el ministre Frick anà a Viena s'allotjà a l'Hotel Imperial. Tot el barri on està situat aquest hotel fou isolat. Hom tenia un atemptat.

A Graz es col·locà un bust de Hitler a l'antiga Hauptplatz. Hom ha hagut de treure'l: la multitud feia una volta per no haver-lo de saludar.

Els diaris han escrit que quan Goebbels visità

En efecte: no solament la premsa alemanya, amb

Per fi la resposta del facciós Franco ha arribat a Londres. Mr. Chamberlain i Halifax començaran dilluns a estudiar-la, perquè, segons sembla, és molt complicada i no gaire espe-

Espanya en el tauler

(Ve de la primera pàgina).

que el, tal com s'acostuma en aquests casos, ve a dir que no en tenia notícies. Des del dia 11 han passat ja deu dies i fins ara, malgrat haver-hi hagut una segona visita del ministre anglès sobre aquest punt, no hi ha cap mena de resposta italiana.

Il·lusions vanes

ELS ANGELOS ENCARA ESPEREN UN GEST NOBLE D'ITALIA

Londres, 20. — El redactor diplomàtic de l'agència Reuters escriu que a les esferes diplomàtiques d'aquesta capital hom lamenta extraordinàriament que el comte Ciano no hagi contestat encara a les protestes formulades per Lord Perth davant el ministre italià de Relacions Exteriors.

Tal com es recorda, l'ambaixador britànic a Roma protestà per la continuïtat de l'operació d'Itàlia a Espanya, intervenció accentuada en el transcurs de les darreres setmanes amb la tramesa de nous contingents de tropes i material bèl·lic de tota mena.

A pesar que la falta d'una resposta categòrica ha causat a Londres molta mala impressió, s'afirma que l'aplicació eventual de l'acord anglo-italià no està encara del tot compromesa, i que Itàlia podria salvar-la totalment, si adoptés una actitud més clara i, especialment, més noble.

De totes maneres, no existeix per ara la possibilitat que l'acord entri en vigor en un futur immediat. — Fabra.

ELS ARMADORS ANGELOS ABANDONEN LES DISCUSIONS AMB EL FOREIGN OFFICE

Londres, 20. — Els armadors anglesos han decidit no continuar la discussió en el Foreign Office a propòsit dels bombardejos dels facciosos dels Països Catalans, mentre no es fixi el valor de les reparacions que demanen. — Agència Espanya.

El pla britànic a punt de naufragar

LA RESPOSTA DE FRANCO HA PRODUÏT MALESTAR A LONDRES

Londres, 20. — Encara que no es conixerà el text de la resposta de Franco fins a demà al vespre, hi ha manifesta impressió de malestar a Londres.

En alguns cercles diplomàtics s'assegura, per altra part, que abans que arribés la resposta franquista, el Govern britànic va anunciar que no li seria possible de fer noves concessions després de les que significava l'acceptació de tots els punts del pla britànic.

L'única esperança que per a la salvació del pla queda ara és que les objeccions que els rebels de Burgos formulen no tinguin caràcter definitiu, de la mateixa manera — és a observar — que el Govern de la República va acceptar el pla malgrat les objeccions que va formular. — Fabra.

Ganes de perdre el temps

LORD HALIFAX I CHAMBERLAIN INTERRUPTEN LES VACACIONS PER ESTUDIAR EL TEXT DE LA RESPOSTA DE FRANCO

Londres, 20. — Com a conseqüència de l'arribada de la resposta franquista a Londres, el dilluns esfaran en aquesta capital — interrompent altra vegada llurs vacances — el primer ministre i Lord Halifax, que tot seguit començaran l'estudi del text d'aquesta resposta.

També és esperat per al dilluns Lord Plymouth, president del Comitè de No Intervenció, el qual, a la vista del text, haurà de decidir si és convenient o no i en quin moment, una convocatòria del Comitè de No Intervenció. — Fabra.

LA IMPRESSIÓ QUE HA CAUSAT A LONDRES ES MOLT PESSIMISTA

Londres, 20. — Mentre la qüestió dels preparatius militars alemanys ha passat a segona línia de l'atenció dels comentaris periodístics, la qüestió d'Espanya torna a ocupar l'atenció i els diaris continuen amb principal interès l'ambigua resposta de Franco. El "Times" escriu:

"Han corregut els rumors més diversos sobre el contingut de la Nota de Franco. Para unos constituyen una negativa categòrica del pla britànic. El cert és que la impressió que hi ha al voltant de aquesta és veritablement pessimista.

"Cal tenir en compte les recents informacions, segons les quals Franco ha rebut ultimament d'Itàlia importants contingents d'homes i considerable quantitat de material. L'ambaixador espanyol en aquesta capital ha denunciat la cifra de 17.000 homes.

"Per altra part, el Govern anglès afirma que l'acord anglo-italià entri en vigor com més aviat millor, però sense que per això hagi d'infringir les disposicions de l'acord de No Intervenció.

"Es de gran interès, per tant, que s'elaboreixin ràpidament tots aquests assumptes foscos." — Fabra.

LA LLIBERTAT, ES LA JUSTÍCIA. Els defensors de la combaten els nostres soldats l'estranger invasió. I no es manquen als nostres combatents. El que cal més són les robes d'abric per a fer front l'hivern, i aquestes s'aconsegueixen lluitant els draps i robes que no s'usen a l'Alcalá o Tininola d'Alcalá inde propera.

LA PUBLICITAT

El moment polític internacional

Lord Runciman aprofita el «week-end» per visitar el Príncep Schwarzenberg

El Sant Pare no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys

Berlin, 20. — La mobilització d'elements reservistes continua dificultant el lliure curs de les activitats, tant mercantils com industrials. Hi ha hagut de cedir 100, 300 i fins i tot 500 individus de la seva dotació. Generalment les autoritats militars tenen una preferència pels subjectes aptes per a treballs forts, i d'entre aquests els que són solters.

Junt amb la mobilització s'ha fet una important requisició de cavalls. Als mobilitzats, que, no cal dir-ho, no es troben massa a gust, s'els diu que aviat cessarà la mobilització i que el proper mes de setembre s'iniciaran les operacions contra Txecoslovàquia.

La Borsa registra fluctuacions i baixes importants sense molts plausibles, aparentment. Per manca d'adquiriments totes les cotitzacions han baixat, arribant fins i tot als valors de rendiment obligacions. Les ofertes han estat importants en alguns valors industrials — carbons, ciment, i, trobant difícilment adquirentes. En alguns d'aquests valors els tenedors han cedit fins a cent marcos per títol.

L'index d'exportacions corresponent al passat mes de juliol és relativament satisfactori; així i tot no ha tingut pas influència en les cotitzacions, i la continuació d'aquest estat de les coses d'ordre econòmic, financer fa temer per un immediat futur.

S'assegura que el mariscal Goering, gran entusiasta del pla de quatre anys, en vista de la situació veritablement difícil, ha convocat els seus col·laboradors més directes per tal d'elucidar la manera de posar remei a

la situació que, repetim, és molt difícil a tot l'imperi en general.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

religiosa que poden orientar-lo en el punt de vista catòlic relacionat amb el pla del grup alemany dels sudetes. — Fabra.

EL SANT PARE PARLA DE LA SITUACIÓ DEL REICH

Castelgandolfo, 20. El Papa ha rebut un grup de pelegrins alemanys, als quals ha dirigit una allocució afundint la situació existent al Reich. El Papa ha dit que "no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys, però que existeixen quelcom que l'aconhorta: saber que al dit país l'Església té fills abnegats". — Fabra.

LORD RUNCIMAN SE N'HA ANAT A UN CONVENT

Praga, 20. — El superior del Convent de canonges regulars agustiniens, establert a Tepia (Bohèmia), ha ofert hospitalitat al senyor Runciman per a aquest final de setmana.

El dit superior, doctor Gilbert Holmer, s'honra amb la personalitat amical del rei d'Anglaterra.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

religiosa que poden orientar-lo en el punt de vista catòlic relacionat amb el pla del grup alemany dels sudetes. — Fabra.

El Papa ha rebut un grup de pelegrins alemanys, als quals ha dirigit una allocució afundint la situació existent al Reich. El Papa ha dit que "no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys, però que existeixen quelcom que l'aconhorta: saber que al dit país l'Església té fills abnegats". — Fabra.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

religiosa que poden orientar-lo en el punt de vista catòlic relacionat amb el pla del grup alemany dels sudetes. — Fabra.

El Papa ha rebut un grup de pelegrins alemanys, als quals ha dirigit una allocució afundint la situació existent al Reich. El Papa ha dit que "no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys, però que existeixen quelcom que l'aconhorta: saber que al dit país l'Església té fills abnegats". — Fabra.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

religiosa que poden orientar-lo en el punt de vista catòlic relacionat amb el pla del grup alemany dels sudetes. — Fabra.

El Papa ha rebut un grup de pelegrins alemanys, als quals ha dirigit una allocució afundint la situació existent al Reich. El Papa ha dit que "no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys, però que existeixen quelcom que l'aconhorta: saber que al dit país l'Església té fills abnegats". — Fabra.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

religiosa que poden orientar-lo en el punt de vista catòlic relacionat amb el pla del grup alemany dels sudetes. — Fabra.

El Papa ha rebut un grup de pelegrins alemanys, als quals ha dirigit una allocució afundint la situació existent al Reich. El Papa ha dit que "no ignora les llàgrimes dels catòlics alemanys, però que existeixen quelcom que l'aconhorta: saber que al dit país l'Església té fills abnegats". — Fabra.

El príncep de Schwarzenberg ha invitat també el senyor Runciman, i li ha proposat la visita del castell de Windorf, a prop de Berlín, a la Bohèmia meridional.

Per a aquest «week-end» el senyor Runciman s'ha decidit per la visita al príncep de Schwarzenberg, i és gairebé segur que la setmana entrant acceptarà l'ospitalitat oferta al convent de Tepia.

Els comentaris atribueixen aquestes visites del delegat britànic prop del Govern de Praga al desig de correspondre a la invitació de la noblesa alemanya com accepta, la setmana passada, la invitació de la noblesa txecoslovaca. En el referent a la seva anada al convent de Tepia, s'explica dient l'interès que té Runciman a posar-se en contacte amb personalitat

rangadora, i fins que no l'hagin aclarida — si de cas ho aconseguixen — passarà temps... que és el que volen Franco i el seu amo Mussolini

gions on predomina la població hongaresa, eslovaca i polonesa, que hauran representades al Parlament de Praga. — Agència Espanya.

EL NOU CONVENI HA ESTAT FIRMAT

Bucarest, 20. — L'agència Rador publica el comunicat oficial en què es dona còpia de la signatura del nou Conveni danubian en el qual es refereix a l'exercici dels poders de la Comissió europea del Danubi.

El comunicat afirma que durant les deliberacions regnà una perfecta identificació de criteris entre es delegacions romanesa, francesa i anglesa. Romania accepta les demandes compatibles amb la nova situació en què es troba la Comissió europea i amb els seus propis drets sobirans i interessos vitals.

L'acord que acaba de signar-se assegura a les autoritats romaneses totes aquelles funcions que són de llur jurisdicció a la regió de la desembocadura i a la regió marítima danubiana entre Braila i Sulina, règim de funcionaris, obres públiques, etc. — Fabra.

El vice-cònsol d'Alemanya desaparegut

Varsòvia, 20. — Ha desaparegut inesperadament el vice-cònsol d'Alemanya.

SE SUICIDA A BERLÍN

Varsòvia, 20. — Ha desaparegut inesperadament el vice-cònsol d'Alemanya.

Abans de la Conferència de Bled

Praga, 20. — El senyor Krofta sortirà cap a Bled per tal de participar a la Conferència anual de la Petita Entesa, que serà presidida pel senyor Stojadinovic.

Entre el programa de la sessió del Consell figuren, entre altres assumptes, l'examen de les qüestions internacionals actuals. El senyor Krofta exposarà el problema dels sudetes. Iugoslàvia i Romania informaran Txecoslovàquia sobre la significació de l'acord signat a Salónica amb Bulgària.

Les relacions amb Hongria figuren també en el primer pla de les conferències. Com se sap, les relacions d'Hongria amb la Petita Entesa no marxen per bon camí quan la crisi sudeta les va interrompre sobtadament. La Petita Entesa consentia en el rearmament d'Hongria i per contra havia de signar amb cada un dels Estats de la Petita Entesa pactes bilaterals de no agressió. Hongria, especulant amb les dificultats txecoslovàques i esperant obtenir sense contrapartida, gràcies al nou estatut minoritari elaborat a Praga, els mateixos avantatges per a les seves nacions que els que obtinguissin els alemanys, es nega, provisionalment, a negociar amb Txecoslovàquia. No obstant, els dos companys d'aquesta, Romania i Iugoslàvia, que tenen també minories hongareses i alemanys importants, es preocupen de les àmplies concessions que Praga podria fer a les seves pròpies minories.

Entre Anglaterra s'esforça a aproximar Hongria a la Petita Entesa, el Reich encoratja Hongria en la seva actitud negativa envers Txecoslovàquia. Els interessos de cada un dels tres països de la Petita Entesa es decidiran, probablement, a adoptar a Bled la posició presa ja pel ministre d'Afers Exteriors de Romania en negar-se a negociar amb Hongria, sense Txecoslovàquia.

La qüestió de la navegació al Danubi serà probablement discutida també. Alemanya, que ha passat a ésser demanada des de l'Anschluss, sol·licita la substitució de la Comissió Internacional del Danubi, emigrada de Viena a Bucarest, per una comissió administrativa formada per representants d'Alemanya, Hongria, Romania, Iugoslàvia i Bulgària, o sigui simplement per Estats danubians. Bèlgica, França, Anglaterra, Itàlia i Grècia quedarien eliminats.

Sobre aquesta qüestió, el "Narodny Politika" escriu:

"Això equivaldria a la dominació alemanya sobre la navegació danubiana... És evident que la qüestió no quedarà resolta a Bled sinó a la Conferència que ha d'ésser convocada a iniciativa de les grans potències. — Fabra.

ELS REPRESENTANTS TXECS CAP A BLED

Praga, 20. — El senyor Krofta, acompanyat del ministre senyor Jina, del conseller Reisser i del seu secretari particular, ha sortit aquest matí cap a Bled, on assistirà a les deliberacions de la Conferència de la Petita Entesa. — Fabra.

HORTHY FA MANIOBRES A ALEMANYA

Berlin, 20. — El regent d'Hongria, almirall Nicolau von Horthy, amb la seva esposa, sortirà demà, diumenge, per a la seva anunciada visita al Reich.

De totes maneres, no es descarta la hipòtesi que l'aparell comercial alemany s'hagi desviat del seu itinerari per la violència del vent.

Malgrat aquesta discreció, pot donar-se per segur que les autoritats adoptaran totes les mesures susceptibles per tal d'evitar que els secrets de la defensa de costes i de l'aèria caiguin a mans de persones que puguin utilitzar-les contra els interessos.

ELS CERCLES AERONÀUTICS AUTORIZATS ES DECLARA NO SABER RES EN ABSOLUT D'AQUEST ASSUMPTU NI DE LA DEMANDA D'INVESTIGACIÓ.

De totes maneres, no es descarta la hipòtesi que l'aparell comercial alemany s'hagi desviat del seu itinerari per la violència del vent.

nya a Varsòvia, senyor Blisimer. Aquest declarà ja uns quants dies que anava a Berlín, on li havien proposat un ascens. Hom afirma que així que arribà a Berlín fou detingut i conduït davant un Tribunal, acusat de malversació de fons d'una organització del Partit, de la qual era administrador a Varsòvia.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.

Foc després escriví a la seva esposa — que era a Varsòvia — que "estava greument malalt". La senyora Blisimer marxà precipitadament a Berlín, on s'assabentà que el seu espòs "havia sucidat" a la presó, i que ja havia estat enterrat. — Fabra.